

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/46/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6921010091
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6921010091.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Adriány Považanovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. mája 2021, v trestnej veci obžalovaného T. V. za dvojnásobný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 08.04.2010, sp. zn. 15T/20/2021 takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného T. V., nar. XX.XX.XXXX v G. U., trvalým pobytom V. P., t.č. vo väzbe v E. a E. X. X.

o d s u d z u j e

za zločin v bode 1)

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému určuje skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 31.08.2020, sp. zn. OT/87/2020, právoplatného dňa 01.09.2020, ktorým mu bol za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého mu bol podmienične odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov a ktorým mu bol uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 4 roky. Zároveň zrušuje všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

za zločin v bode 2)

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 25.02.2021, sp. zn. OT/90/2020, právoplatného tým istým dňom, ktorým mu bol za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a ktorým mu bol uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 3 roky. Zároveň zrušuje všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného T. Horvátha z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

B. rozsudkom bol obžalovaný T. V. uznaný za vinného
v bode 1)

zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák.

v bode 2)

zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák.

pretože

v bode 1)

v presne nezistenej dobe na presne nezistenom mieste v okrese G. U. si neoprávnene zadovážil X ks skladačky z alumíniovej fólie s obsahom kryštalickej látky hnedo ružovej farby o hmotnosti X,XXX g a X ks skladačky z alumíniovej fólie s obsahom kryštalickej látky hnedo ružovej farby o hmotnosti X,XXX g, teda o celkovej hmotnosti X,XXX g, ktoré u seba neoprávnene prechovával do XX.XX hod dňa XX.XX.XXXX, pričom následným znaleckým skúmaním bol zistené, že ide o psychotropnú látku metamfetamín, ktorá je uvedená v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. XXX/XXXX Z. z., o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov,

v bode 2)

v presne nezistenej dobe na presne nezistenom mieste v okrese G. U. si neoprávnene zadovážil 1 ks plastového vrečka s uzatvárateľnou lištou s obsahom kryštalickej látky žltej farby o hmotnosti X,XXX g, X ks plastového vrečka s uzatvárateľnou lištou s obsahom kryštalickej látky hnedej farby s hmotnosťou X,XXX g, X ks skladačiek s obsahom kryštalickej látky bielej farby so sumárnou hmotnosťou X,XXX g, teda celkovej hmotnosti X,XXX g a X ks plastového vrečka s obsahom sušeného rastlinného materiálu hnedo zelenej farby o sumárnej hmotnosti X,XXX g, ktoré u seba následne do XX.XX hod dňa XX.XX.XXXX neoprávnene prechovával, pričom znaleckým skúmaním bolo zistené, že v prípade látky o celkovej hmotnosti X,XXX g ide o psychotropnú látku metamfetamín, ktorá je uvedená v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. XXX/XXXX Z. z., o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch a v prípade látky o hmotnosti X,XXX g ide o rastlinu rodu S., zvanú „marihuana“, ktorá je zaradená do I. skupiny omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. XXX/XXXX Z. z., o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov.

Za to bol obžalovanému podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. uložený súhrnný trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. boli u obžalovaného zrušené výroky o trestoch odňatia slobody -vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a o treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 3 rokov, ktoré mu boli uložené rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. OT/90/2020 zo dňa 25.02.2021, právoplatným dňa 25.02.2021 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmena d) Tr. zák. a súčasne boli zrušené aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, -vo výmere 4 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov a o treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 4 rokov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. OT/87/2020 zo dňa 31.08.2020, právoplatným dňa 01.09.2020 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmena d) Tr. zák. a súčasne boli zrušené aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 7 rokov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 27.04.2021, a to proti výroku o treste.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, ako aj na jeho odôvodnenie, s ktorými sa však, pokiaľ ide o uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, nestotožnil. Prvostupňový súd pri rozhodovaní o treste vychádzal síce zo správnych skutkových zistení, ktoré aj zákonným spôsobom aplikoval, avšak nedostatočne sa vysporiadal s možnosťou využiť ust. § 51 Tr. zák. Podľa jeho názoru s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, spôsob spáchania skutkov, ale aj jeho osobu, zavinenie a pomery postačovalo na naplnenie individuálnej a generálnej prevencie uloženie trestu, ktorý nebude priamo spojený s výkonom trestu odňatia slobody s tým, že by mu bol uložený aj probačný dohľad za súčasného uloženia obmedzení podľa ust. § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Súdom bol viackrát trestaný, avšak okrem jedného odsúdenia sa na neho ohľadne všetkých predchádzajúcich odsúdení hľadí, akoby odsúdený nebol, keďže došlo k ich zahladeniu. Pokiaľ ide o rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 26.09.2002, sp. zn. 3T/113/2002, aj toto odsúdenie mu mal už súd zahladiť podľa § 69 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., ale aj napriek tomu, že doposiaľ formálne zahladené nebolo, uplynula už dlhá doba, keďže vtedy uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vykonal už dňa 10.01.2004.

Nakoľko súd v prejednávanej veci rozhoduje o jeho štyroch protiprávných konaniach, bolo namieste aplikovať ust. § 37 písm. h) Tr. zák. Nemožno však opomenúť, že skutkov sa dopustil v spojitosti s negatívnymi dôsledkami jeho závislosti od psychotropných látok, v dôsledku čoho mal nepodstatne znížené ovládacie schopnosti, čo vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku. Napokon mu bolo uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, ktorého uloženie nenapadol, pričom jeho výkonu by sa mohol podrobiť aj počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Okrem toho navrhol zvážiť uloženie trestu domáceho väzenia podľa § 53 Tr. zák. a zároveň dal písomný sľub, že by sa počas určeného času zdržiaval v obydli svojej matky.

Policajtom pri dopravnej kontrole dňa 30.08.2020 vydal metamfetamín sám bez akejkoľvek výzvy, pričom množstvo dávok, ktoré bolo možné z neho vyrobiť, bolo nadsadené, pretože pre neho by postačovalo približne na 1 a 1/2 dňa, preto ho možno považovať za hraničné s tým, že skutok by mal byť eventuálne právne kvalifikovaný len podľa § 171 Tr. zák. Navyiac drogy vždy prechovával len pre vlastnú potrebu, napriek tomu pred súdom vyhlásil, že je vinný zo spáchania obidvoch skutkov, vrátane ich právnej kvalifikácie.

Nesúhlasil s tvrdením okresného prokurátora, že prvostupňový súd neprihliadol na prevahu priťažujúcich okolností, a preto celkom nepostupoval v súlade s ust. § 38 ods. 4 Tr. zák., keď mal prihliadnúť aj na priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. m) Tr. zák., a to predovšetkým na jeho dve posledné odsúdenia uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Práve naopak, okresný súd sa so všetkými relevantnými skutočnosťami pri ukladaní trestu, okrem ním namietaného spôsobu jeho výkonu, náležite vysporiadal zákonným spôsobom. Trest, ktorého uloženie mu navrhol okresný prokurátor

v odvolaní, by sa priečil všetkým zásadám pre ukládanie trestov, a zároveň by bol nezákonný a nespravodlivý.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. zák. rozhodol vo veci sám tak, že mu uloží trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. a jeho výkon mu podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. podmienienečne odloží na primeranú skúšobnú dobu za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním. Zároveň žiadal, aby odvolací súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj okresný prokurátor písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 09.04.2021, ktoré odôvodnil ďalším písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 14.04.2021, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, ako aj jeho odôvodnenie, s ktorými sa však, pokiaľ ide o uloženie trestu, nestotožnil. Argumentoval tým, že okresný súd mal, vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného, prihliadnúť aj na priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. m) Tr. zák., t.j., že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný má celkom 13 záznamov za spáchanie trestnej činnosti, avšak z odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu nebolo možné zistiť, z akého dôvodu neaplikoval uvedené zákonné ustanovenie, berúc do úvahy predovšetkým jeho dve posledné odsúdenia Okresným súdom Rimavská Sobota, sp. zn. OT/8/2020 a sp. zn. OT/90/2020 za prečiny podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. Ak by na uvedenú priťažujúcu okolnosť prihliadol, v dôsledku vzniku prevahy priťažujúcich okolností by došlo k zvýšeniu dolnej hranice ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák., a keďže bol obžalovaný stíhaný za zločin podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., trestná sadzba by predstavovala rozpätie od 5 rokov a 4 mesiacov až do 10 rokov.

Okrem toho, bol obžalovaný odsúdený za dva úmyselné trestné činy, konkrétne zločiny, ktoré boli spáchané dvoma skutkami, teda mu nepochybne bolo potrebné ukladať úhrnný trest odňatia slobody, aj za použitia asperačnej zásady v zmysle ust. § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., teda trest odňatia slobody mu mohol byť ukladaný v trestnej sadzbe od 5 rokov a 4 mesiacov až do 13 rokov a 4 mesiacov. Keďže súd prvého stupňa nepostupoval pri ukladaní trestu aj podľa ust. § 38 ods. 4 Tr. zák., správne neupravil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku zároveň nevplýva ani to, že by pri rozhodovaní o treste aplikoval ust. § 38 ods. 7 Tr. zák., podľa ktorého by pri ukladaní zvýšeného súhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. nemusel použiť ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. v prípade, ak by súčasné použitie týchto zákonných ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Z výrokovej časti možno skôr dospieť k záveru, že okresný súd ust. § 38 ods. 7 Tr. zák. skutočne neaplikoval, nakoľko vyslovene odkazuje na ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. Ak by však ust. § 38 ods. 7 Tr. zák. aplikoval, vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu (predchádzajúce odsúdenia obžalovaného a množstvo prechovávaného pervitínu), i tak by nemohol v danom prípade dospieť k záveru, že by bola súčasná aplikácia ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. neprimerane prísna.

Výroky napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, o uložení trestu zákazu činnosti, ako aj ochranného opatrenia, opravným prostriedkom nenapadol, nakoľko ich považoval za zákonné a spravodlivé.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zvýšenej sadzby trestu odňatia slobody 5 rokov a 4 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace. Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry poukázal na argumentáciu uvedenú v písomnom odôvodnení odvolania a navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, zároveň, aby v tejto časti rozhodol sám tak, že obžalovanému uloží súhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici zvýšenej trestnej sadzby. Zostávajúce výroky žiadal ponechať nedotknuté, odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Naproti tomu obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch uvedených v písomnom vyhotovení odvolania. Zdôraznil, že u obžalovaného neexistovala priťažujúca okolnosť podľa ust. § 37 písm. m) Tr. zák., naopak, bolo mu potrebné priznať ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. h) Tr. zák., t.j. jeho tiesnivé osobné pomery, ktoré si sám nespôsobil. Okrem toho žiadal prihliadnúť na jeho zníženú príčetnosť, ako aj jeho vyhlásenie viny ohľadne obidvoch skutkov na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste odňatia slobody a sám rozhodol tak, že mu uloží trest odňatia slobody v čo najnižšej výmere s tým, že mu súčasne jeho výkon podmienienečne odloží na primeranú skúšobnú dobu, prípadne aj za uloženia probačného dohľadu. Odvolanie okresného prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný sa pripojil ku konečnému návrhu jeho obhajcu, svoju vinu priznal a žiadal, aby mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora zistil, že tieto boli podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému boli prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora bolo podané čiastočne dôvodne, odvolanie obžalovaného podané dôvodne nebolo.

Preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, dospel krajský súd k inému záveru ako okresný súd, nakoľko pri jeho ukladaní bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a uložený trest bol zároveň neprimeraný, preto napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. v celom výroku o treste zrušil a následne rozhodol rozsudkom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o treste pre obžalovaného sám tak, ako je to vyššie uvedené. Súčasne odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Pokiaľ ide o otázku viny, okresný súd na hlavnom pojednávaní procesným postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal uznesením vyhlásenie obžalovaného, že sa cíti vinným zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe v bodoch 1) a 2), ktoré boli právne kvalifikované ako dva zločiny nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., v dôsledku čoho bol výrok o vine v celom rozsahu nenapadnuteľný odvolaním a v tejto časti už nadobudol rozsudok právoplatnosť. Nakoľko žiadna z oprávnených procesných strán nenapadla odvolaním výrok o uloženom ochrannom opatrení (ochranné liečenie), aj v tejto časti nadobudol rozsudok právoplatnosť.

Konanie obžalovaného v bodoch 1) a 2) však malo byť správne právne kvalifikované ako pokračovací zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., keďže išlo o dva čiastkové útoky toho istého trestného činu (ust. § 122 ods. 10 Tr. zák.). Toto pochybenie odvolací súd nemohol odstrániť, keďže mal povinnosť preskúmať zákonnosť a odôvodnenosť len toho výroku, proti ktorému odvolatelia podali odvolania (obmedzenie revízného princípu), t.j. len výroku o treste. Uvedená nesprávnosť by bola dovolacím dôvodom podľa ust. § 371 ods. 1 Tr. por., a hoci nebola priamo odvolaním vytýkaná, odvolací súd by na ňu podľa ust. § 317 ods. 1, druhá veta Tr. por. mohol prihliadať, avšak len v prípade, keby sa táto nesprávnosť týkala výroku, ktorý bol odvolaním procesnej strany napadnutý, čiže by na ňu mohol prihliadnuť len v prípade, ak by aspoň jeden z odvolateľov podal odvolanie aj proti výroku o vine, čo sa však nestalo. Napriek tomu, že výrok o vine preskúmať priamo nemohol (ani ho meniť), uvedenú skutočnosť nemohol prehliadnuť, a preto na ňu prihliadol pri ukladaní druhu a výmery trestu.

Pri správnom ustálení viny by prichádzalo do úvahy uloženie len jedného súhrnného trestu, pri ktorom by došlo podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. k zrušeniu celého výroku o treste uloženom obžalovanému len rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 25.02.2021, sp. zn. 0T/90/2020, právoplatného tým istým dňom. Výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 31.08.2020, sp. zn. 0T/87/2020, právoplatného dňa 01.09.2020, by musel zostať nedotknutý. Za danej situácie však musel krajský súd vychádzať ohľadne výroku o vine zo skutkového stavu v bodoch 1) a 2) a právnej kvalifikácie ustálenej v týchto bodoch okresným súdom, vrátane toho, že išlo o dva samostatné zločiny. Vzhľadom k tomu bolo obžalovanému potrebné uložiť dva súhrnné tresty, a nielen jeden, ako o tom rozhodol prvostupňový súd.

Zločin v bode 1) totiž spáchal obžalovaný skôr, ako mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 31.08.2020, sp. zn. 0T/87/2020, právoplatným dňa 01.09.2020, za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov a ktorým mu bol uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 4 roky a z tohto dôvodu mu krajský súd za súbeh týchto trestných činov uložil prvý zo súhrnných trestov. Uvedený trestný rozkaz, ktorý má povahu odsudzujúceho rozsudku, zároveň vytvoril rozdeľujúci časový okamih, a preto už pri ďalších súdených trestných činov, a to prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 25.02.2021, sp. zn. 0T/90/2020, právoplatného tým istým dňom a zločinu v bode 2) nešlo o zbiehajúcu sa trestnú činnosť

vo vzťahu k predchádzajúcej trestnej činnosti, ale o jej opakovanie (tzv. pravá recidíva), za ktorú bolo potrebné obžalovanému uložiť samostatne druhy súhrnný trest.

Obžalovanému pri ukladaní obidvoch trestov poľahčovalo, že sa k spáchaniu trestných činov priznal a úprimne ich oľutoval (ust. § 36 písm. l/ Tr. zák.), v druhom prípade mu poľahčovalo aj to, že napomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti OČTK (ust. § 36 písm. n/ Tr. zák.), a to svojím aktívnym prístupom, keď po obmedzení jeho osobnej slobody za inú trestnú činnosť, dobrovoľne vydal omamné a psychotropné látky, ktoré mal pri sebe. Obžalovanému ani v jednom prípade neprináležalo priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa ust. § 36 písm. h) Tr. zák., t.j., že trestné činy spáchal pod vplyvom tiesnivým osobných alebo rodinných pomerov, ktoré si sám neprivodil, pretože ak by aj takéto pomery na jeho strane existovali, obžalovaný si ich privodil sám svojím spôsobom života.

Obžalovanému pri ukladaní ani jedného zo súhrnných trestov nepriťažovalo, že spáchal viac trestných činov (ust. § 37 písm. h/ Tr. zák.), hoci bol pri obidvoch odsudzovaný za dva trestné činy, a to z toho dôvodu, že bolo potrebné aplikovať tzv. asperačnú zásadu podľa ust. § 41 ods. 2 Tr. zák., preto by ustálením takejto priťažujúcej okolnosti došlo k porušeniu tzv. zákazu dvojitého pričítania tej istej okolnosti, a teda aj k duplicitnému zvýšeniu trestnej sadzby. Pri druhom zo súhrnných trestov, však obžalovanému priťažovalo, že už bol pre trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm. m/ Tr. zák.), avšak nie vzhľadom na jeho nezahladené odsúdenie z roku 2002 (uložený trest odňatia slobody vykonal dňa 10.01.2004, teda pred viac ako 16-imi rokmi), ale práve vzhľadom na prvé z dvoch zmienených predchádzajúcich odsúdení (konanie vedené na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. OT/87/2020), keďže obidva nasledujúce trestné činy spáchal počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia určenej mu týmto trestným rozkazom, a z tohto dôvodu neprichádzalo do úvahy ani prípadné podmienené odloženie výkonu druhého zo súhrnných trestov odňatia slobody, ako sa toho domáhal obžalovaný.

V tomto smere však nemožno opomenúť, že napriek zahladeniu predchádzajúcich odsúdení, okrem jednej výnimky, možno nepochybne konštatovať, že obžalovaný má dlhodobé sklony k páchaniu rôznej úmyselnej trestnej činnosti, a najmä z tohto dôvodu by bolo neprimerane mierne uloženie trestu domáceho väzenia.

Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj obžalovaného je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol 1 : 0, resp. 2 : 1, preto došlo z tohto dôvodu k zníženiu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá predstavovala rozpätie 3 roky až 10 rokov, o 1/3-inu (ust. § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák.). Taktiež bolo potrebné podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadnúť aj na mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcej okolnosti, ktoré boli významné, jednak v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného. Keďže však boli v obidvoch prípadoch tresty obžalovanému zároveň ukladané za dva úmyselné trestné činy spáchané dvomi skutkami, z ktorých dva boli zločinmi, bolo nutné aplikovať súčasne ust. § 41 ods. 2 Tr. zák., v dôsledku čoho sa zvyšovala horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najprísnejšieho trestného činu o 1/3-inu, teda sú mohol obžalovanému uložiť v obidvoch prípadoch tresty odňatia slobody od 3 rokov až do 10 rokov, 2 mesiacov a 20-ich dní.

Berúc do úvahy zmienené skutočnosti a okolnosti, vrátane vyhlásenia viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu, odvolací súd pri prvom súhrnnom treste odňatia slobody aplikoval zákonné ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam a uložil mu súhrnný trest vo výmere 2 roky. Výkon tohto trestu obžalovanému podmienenčne odložil na skúšobnú dobu 2 roky, keďže na takýto postup boli splnené všetky podmienky vyplývajúce z ust. § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. Pri druhom súhrnnom treste síce sprísnil výmeru trestu odňatia slobody a sám uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody nad dolnou hranicou

zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, čiže nie v takej výmere, ako sa toho domáhal okresný prokurátor, nakoľko primerane prihliadol aj na okolnosti vyznievajúce v prospech obžalovaného a taktiež skutočnosť, že mu boli uložené dva samostatné súhrnné tresty odňatia slobody, čím došlo k jeho určitému znevýhodneniu, oproti stavu, kedy by mu bol uložený iba jeden trest.

Keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, zaradil ho krajský súd na výkon druhého zo súhrnných trestov odňatia slobody podľa ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň obžalovanému uložil v rámci obidvoch súhrnných trestov aj tresty zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 4, resp. 3 roky (t.j. vo výmerách ako boli uložené predtým), keďže sa obžalovaný dopustil dvoch prečinov marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., práve v súvislosti s takouto činnosťou.

Jedine uloženie trestov odňatia slobody, v druhom prípade ako trestu nepodmienečného, za súčasného uloženia trestov zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, ako aj ochranného opatrenia (ochranného protitoxikomanického ústavného liečenia) zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov. V danom prípade bude zároveň zabezpečovať ochranu spoločnosti aj uložené ochranné protitoxikomanické ústavné liečenie, keďže obžalovaný bol sám konzumentom návykových látok.

Výrok o uloženom ochrannom opatrení však krajský súd nepreskúmaval, pretože tento nebol napadnutý odvolaním žiadnej procesnej strany, teda vo zvyšných častiach (vo výrokoch o vine a ochrannom opatrení) zostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Krajský súd ako súd odvolací po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, ktoré nepovažoval za dôvodné a o odvolaní okresného prokurátora, považujúc ho za čiastočne dôvodné, rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, a to pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.